

KONKURS ZA NAJBOLJU ARHITEKTONSKU FOTOGRAFIJU NA TEMU "ARCHITECTURE... HOUSING FOR ALL"

IZVJEŠTAJ O RADU ŽIRIJA I ODLUKA O NAGRADAMA

Na konkursu je učestvovalo četrnaest (14) autora, koji su poslali ukupno dvadesetpet (25) fotografija. Formalne propozicije učešća na konkursu zadovoljilo je trinaest (13) autora, dok je jedan autor diskvalifikovan zbog toga što nije priložio dokaz o statusu studenta i što je poslao veći broj fotografija od dozvoljenog.

Nakon prvog pregleda i vrednovanja pristiglih fotografija, žiri je odlučio da u drugi krug ocjenjivanja uđu sljedeće fotografije:

1. „Rouge“, autorke Anje Vujošević
2. „Bleu“, autorke Anje Vujošević
3. „Stara varoš“, autora Ivana Rajkovića
4. „Obećana zemlja“, autorke Jane Dagaš
5. „Ostaci kolibe“, autorke Kristine Jeknić
6. „Roots“, autorke Martine Vojinović
7. „GRADacija“, autorke Sare Tomić, i
8. „Igralište 'Фамилија'“, autorke Tijane Gačević

Dodatnim pregledom, poslije diskusije i vrednovanja pojedinačnih kvaliteta svake od ovih fotografija, žiri je jednoglasno odlučio da nagrade dodijeli sljedećim autorima:

- | | | |
|--------------------|---|--|
| I nagrada | - | autorki Tijani Gačević , za fotografiju „Igralište 'Фамилија'“, |
| II nagrada | - | autorki Anji Vujošević , za fotografiju „Rouge“, |
| III nagrada | - | autorki Jani Dagaš , za fotografiju „Obećana zemlja“. |

Pored odluke o glavnim nagradama, Žiri je odlučio da, zbog adekvatnog odgovora na temu konkursa, uspjelog izbora motiva i dobrih tehničkih karakteristika, uputi **pohvale** sljedećim autorima:

Ivanu Rajkoviću, za fotografiju „Stara varoš“
Kristini Jeknić, za fotografiju „Ostaci kolibe“
Martini Vojinović, za fotografiju „Roots“ i
Sari Tomić, za fotografiju „GRADacija“.

OBRAZLOŽENJE

Nagrade

1. „Igralište 'Фамилија'“, autorke Tijane Gačević

Fotografiju karakterišu izuzetno suptilan izbor motiva i višeslojnost značenja. Unutrašnjost jednog stambenog bloka u Pljevljima ne podrazumijeva samo njegove skrivene fasade rasterećene obaveza koje nameće ulica. Rublje rašireno na balkonima zgrade nepogrešivo dešifruje socijalnu i starosnu strukturu njenih stanovnika. Bizarni limeni erker svjedoči koliko o njihovoj graditeljskoj „inicijativi“, toliko i o pravnom sistemu u kojem je ona moguća. Na opšti utisak siromaštva i oronulosti, nadovezuje se i nered, pojačan invazivnim prisustvom automobila... Sve ovo doprinosi utisku kulminacije beznađa, sa sivim kumulusima nad trajno zagađenim gradom, koji više asociraju na neku postapokaliptičnu zonu nego na mjesto poželjno za život. Pa ipak, i u takvom okviru nailazimo na tragove pripadnosti, zajedništva i ljepote – jedno igralište, jedan grafit, jedan balkon sa cvijećem... Upravo u ovom paradoksalnom susretu intimnog i ludičkog sa kataklizmičkim leži ključna vrijednost ove izvanredne fotografije, koja kao da nam poručuje: „Možemo biti familija i igrati se, makar i u najgorim uslovima“.

2. „Rouge“, autorke Anje Vujošević

Stanovanje ponekad može „utihnuti“ toliko da postane tek neutralna podloga za igru. Zatvorene škure i metalne ograde na prozorima jedne istorijske zgrade u Veneciji, navode nas da se zapitamo – da li se u njoj uopšte živi? To, međutim, ne smeta dvojici dječaka da uživaju u trenucima potpune bezbrižnosti, u atmosferi skoro dekirikovski praznog prostora. Njihova posvećenost fudbalskoj igri mijenja stvarnost – briše granice između rasa i navijačkih grupa, priziva udaljene krajeve svijeta, a dvije zastave Demokratske partije Italije lišava izvornog političkog sadržaja, pretvarajući ih u veseli dekor koji nadomiješta odsustvo gledalaca. Stoga energije na ovoj venecijanskoj pjaceti ne nedostaje.

Izuzetna likovna kompozicija i kolorit fotografije upotpunjuju njenu ukupnu vrijednost.

3. „Obećana zemlja“, autorke Jane Dagaš

Zašto ljudi nisu jednaki? Zašto neki imaju sve, a drugi nemaju ni osnovno? Ko je slobodan, a ko ne? I da li je materijalno blagostanje garant slobode? ... samo su neka od pitanja koja ova fotografija postavlja.

Kontejner donedavno gradskog beskućnika, njegov „sto“ i stolica, komad hljeba i gutljaj vode, kadrirani su tako da se u njihovoj pozadini nazire nova, luksuzna zgrada u kojoj „srećno“ kohabitiraju predstavnici nove ekonomske elite i sveštenstva dominirajuće konfesije.

Postoji samo jedna podjela – na bogate i siromašne. Tamo, iza ograde, prestaju sve one razlike koje su u svakodnevnom životu tako česte, zamorne i zaglušujuće.

Ova fotografija, koja u sjećanje snažno priziva novozavjetnu priču o bogatašu i Lazaru, i koja neodoljivo asocira na završnu scenu kulturnog filma Živka Nikolića „U ime naroda“, plijeni jasnoćom i direktnošću svoje poruke, ne ostavljajući mjesta za potpitanja, niti prostor za bilo kakvo suvislo objašnjenje. Ona je istovremeno i pitanje i odgovor.

Pohvale

4. „Stara varoš“, autora Ivana Rajkovića

Fotografija prikazuje sinhronost istorijskih asinhronosti u urbanom tkivu Podgorice, objedinjenih u kontrastnu, ali kompaktnu kompoziciju, kroz koju se provlači i suptilna kritika novog društvenog poretka. Nasprampostavljena hladnoći kontroverznog poslovnog solitera, Stara varoš ovdje postaje još starija, ali i intimnija. Jasnoći poruke doprinose izuzetna kompozicija i kolorit fotografije.

5. „Ostaci kolibe“, autorke Kristine Jeknić

Ovaj motiv reaktuelizuje vječitu graditeljsku temu o simbiozi između pećine, kao čovjekovog prvog pribježišta i staništa, i onoga što joj on sam dodaje. U mirnom koloritu osojne padine, konglomerat moračkih potkapina i tekstura natur-betona samoukog graditelja, stapaju se u harmoničnu cjelinu. Istorija se ponavlja.

6. „Roots“, autorke Martine Vojinović

I na ovoj fotografiji glavni motiv je pećina, ali se njen neznani stanovnik, za razliku od nestalog nomada sa prethodne, ne zadovoljava egzistencijalnim minimumom i skloniji je estetiziranju. U tome se pomaže vegetacijom i otpacima, stvarajući možda najljubavniji ulaza u „stan“ u cijelom gradu. Atmosfera dobrodošlice više je nego očigledna. Ostaje zagonetka da li redosled „vaza“ i poruka ima neki skriveni smisao...

7. „GRADacija“, autorke Sare Tomić

Sugestivna poruka o potencijalima istorijskog jezgra Podgorice. U trouglu jedne predratne i dvije istovjetne posleratne zgrade, nije sasvim lako odgonetnuti šta je starije i gdje se stanuje. Više od suptilne kritike „kratkog“ kolektivnog pamćenja, ova nas fotografija ohrabruje da je uz malo truda i manje sinkopičnosti u znanju i praksama, moguće mnogo.

Žiri

Ema Alihodžić Jašarović

Marija Bojović

Aleksandar Ašanin

U Podgorici,
7.10.2019.